

רע"פ 7982/13 - עדיאל שגן נ' מדינת ישראל

רע"פ 7982/13 - עדיאל שגן נ' מדינת ישראל עליון

7982/13 עדיאל שגן

נ ג ד

מדינת ישראל
בבית המשפט העליון

[06.01.2014]

כבוד השופט א' שהם

שניתן על-ידי כב' השופט ר' בן-יוסף

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניה בבקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, מיום 14.11.2013, בעפ"ת 26428-09-13, בפסק דין של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף), בעפ"ת 26428-09-13, מיום 14.11.2013. בפסק דין, דחאה בית המשפט המחוזי, את ערעורו של המבוקש על גזר דין של בית המשפט לערעורו בתל אביב-יפו (כב' השופט ש' קריספין-אברהם), בעפ"ת 2065-07-13, מיום 25.7.2013. רקע והליכים קודמים

2. נגד המבוקש הוגש כתוב אישום במסגרתו יוחסו לו העבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לקודמת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ללא רישיון נהיגה לסוג רכב, לפי סעיפים 10 (א) ו-38(1) לקודמת התעבורה; ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, לפי סעיף 2 לקודמת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

3. מעובדות כתוב האישום עולה, כי ביום 10.7.2013, בשעה 10:10, או בסמוך לכך, נהג המבוקש על אופנוע ברחוב מרוגזה, בתל אביב, וזאת חרף העובדה, כי הלה אינו מחזיק ברישיון נהיגה לאופנוע וכי הוא נפלס ביום 12.11.2012, בנסיבות, מהחזקך רישיון נהיגה לתקופה של 20 חודשים (תיק 11-05-2509). לפיכך, נהג המבוקש ברכב בזמן פסילה, ללא רישיון תקף, ולא פוליסת ביטוח בת-תקוף.

4. ביום 25.7.2013, הרשייע בית המשפט לערורה את המבוקש, על סמך הודהתו, בעבירות שיוחסו לו בכתוב האישום. ציוין, כי המבוקש חודה בביצוע העבירות, חלק מהסדר טיעון לעניין משך עונש המאסר בפועל אשר יושת עליו, כאשר בין הצדדים הוסכם, כי התביעה תענש של שתי שנות מאסר (כולל הפעלת מאסר על תנאי של 12 חודשים, שהוא חב-הפעלה) וכן "לפסילה ארוכה ומשמעותית", ובא כוחו של המבוקש יטعن לעונש של שנת מאסר אחת, בחופף למאסר על-תנאי שיפעל, כאמור.

5. באותו עמד, נוצר דין של המבוקש. בשלב הראשון של גזר הדין, קבע בית המשפט לטעורה, כי לנוכח מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות מושא כתוב האישום, ובשים לב לערכיהם המוגנים שנפגעו, קרי - שלטונו החוק, וsicum chi adam, הר' של מתחם הענישה בעניינו של המבוקש, ככל שהדבר נוגע לתקופת הפסילה, לנوع בין 6 חודשים פסילה ועד לחמש שנים פסילת רישיון; לגבי רכיב המאסר, נקבע מתחם שהוא בין המנותות מהטלת עונש מאסר בפועל לבין 3 שנים מאסר בפועל. בית המשפט התייחס לנסיבות ביצוע העבירה, שכללו נהיגה באופנוו בו המבוקש איננו מוכשר או מוסמך נהוג, וזאת, בזמן שרישינו נפסק ושהה שמרחף מעליו עונש מאסר על תנאי למשך 12 חודשים (תיק 11-05-2509).

ב托ר מתחם העונש, נתן בית המשפט את דעתו לנסיבות שאיןן קשורות ביצוע העבירה. נשלל לחומרה עברו התעבורתי המכובד של המבוקש, הכלול הרשות בגין שתי עבירות קודומות של נהיגה בזמן פסילה, ולצד הקולא ציינו נסיבות חייו האישיות של המבוקש ומצבו הנפשי.

לאחר זאת, הושתו על המבוקש העונשים הבאים (לפי סדר הופעתם בגזר הדין): חילוט התחייבות כספית בסך 10,000 ₪, (מתיק 11-05-2509); 15 חודשים מאסר לRICTO בפועל, אשר ימננו מיום 10.7.2013, תוך הפעלה בחופף של עונש מאסר מותנה בין 12 חודשים (שנגזר על המבוקש בפ"ל 1278/09) והוארך בתיק 11-05-2509; 30 חודשים פסילה בפועל מהחזקיק או לקבל רישיון נהיגה, תוך הפעלה בחופף של עונש פסילה מותנית למשך 12 חודשים (מתיק 11-05-2509). הפסילה תמנה מיום שחרורו של המבוקש ממאסרו; 6 חודשים פסילה על תנאי מהחזקיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 3 שנים; ו-12 חודשים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, לפחות 3 שנים; כאשר רישיון הנהיגה אינם בתוקף למעלה משנה, או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב.

6. המבוקש הגיש ערעור על גזר דין של בית המשפט לטעורה, לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, וביום 14.11.2013 נדחה הערעור. בית המשפט המחוזי ציין, כי מדובר למי שנאג בזמן פסילה בשלוש הזדמנויות שונות, ועשה-כן, חרף עונשים מותניים שעמדו לחובתו, בגין ביצוע שתי עבירות קודומות. לאור זאת, ובשים לב לעברו התעבורתי של המבוקש הכלול 29 הרשותות קודמות, קבע בית המשפט המחוזי, כי אין מקום להתערבות בעונש המאוזן והראוי, שהשיטה על המבוקש הערכאה הדינונית.

הבקשה לרשות ערעור 7. ב-25.11.2013, הגיש המבוקש בעצמו, את בקשה רשות הערעור המונחת לפני. הבקשה נסובה סביר חומרת העונש שהוטל עליו. המבוקש טען, כי עקב משליח ידוCMDIR עצמאי, תלואה פרנסתו, במידה רבה ביותר, ברישיון הנהיגה שלו. עוד ציין המבוקש, כי הוא וזוגתו מטופלים בשתי בנות רכות במסים, וכי הוא אחראי על שתי בנותיו הבוגרות, אשר אף הן חיות עמו, אשר גרוותה (שהיא אמן של הבנות) הינה נכה ונתמכת ממשלה ביטוח לאומי. לפיכך, עותר המבוקש קיבל את בקשתו ולהקל בעונשו.

דין והכרעה

8. לאחר עיון בבקשתו ובצרכוותיה נחה דעתך כי דינה להידחות.

הלה מושחת היא, כי לא על נקלה תוענק רשות ערעור "בגלגול שלישי", היות שזו שמורה אך במקרים מיוחדים המעווררים שאלת משפטית נכבדה או סוגיה ציבורית כבדת משקל, החורגת מעניינם של הצדדים לבקשתו, וכן במקרים בהם מתגלה אי-צדק או חשש כי לבקשתו נגרם עיוות דין ([רע"פ 13/2002](#) פש��וב נ' מדינת ישראל (8.12.2013); [רע"פ 13/2013](#) מוחAMD נ' מדינת ישראל (26.11.2013); [רע"פ 13/2013](#) קסטיאל נ' מדינת ישראל (26.11.2013)).

ענינו של המבקש אינו עומד בתנאים אשר פורטו לעיל, לשם קבלת רשות ערעור בפני משפט זה. בבקשתו עוסקת,Robba ככליה, בעתרה להקלת בעונשו עקב נסיבות חיוי, וככזו אין היא מעלה כל שאלת משפטית או ציבורית רחבה היקף. כמו-כן, לא מצאת, כי מדובר באותו במקרים חריגים העולים כדי אי-צדק או עיוות דין לבקשתו. דין הבקשת להידחות, מטעם זה בלבד.

עוד יש להזכיר, כי מדובר בבקשת המכוננת נגד חומרת העונש. ואולם, לא מצאת, כי מדובר בעונש החורג במידה קיצונית מרמת העונשה המקובלת או הרואה בעבירות דומות, אף מסיבה זו יש לדוחות הבקשת ([רע"פ 13/2013](#) הווא N' הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה 'גליל מרכז' (17.12.2013); [רע"פ 13/2013](#) טיטלבאום N' מדינת ישראל (17.12.2013); [רע"פ 13/2013](#) חיים N' מדינת ישראל (21.11.2013)).

לענינו מן הzcור, ATIICHIS בקצרה לגופם של דברים. כפי שציינו העריכאות הקודמות, עסוקין במקרה חמוץ בנסיבותיו. המבקש הורשע בעבירות שיש בהן משומס סיכון לח"י אדם וזלזול בשלטון החוק. יפים לענין זה, הדברים הבאים: "העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בעונשה מרתיעה. נהיגה בכביש הארץ בזמן פסילת ראשון טומנת בחובה סיכונים רבים לבתוחנים של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התיחסות של ביזוי החוק וצווית בית המשפט. ענינו של המבקש חמוץ פי כמה, נכון העובדה שנהייתה במצב של פסילת רשיונו נעשתה בעת שהיא תלוי נגדו מאסר על תנאי של 12 חודשים בגין עבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילת ראשון. בנסיבות אלה, אין צורך בחיזוק נוסף למסקנה המתבקש כי מדובר בנאים המזלזל זלזול עמוק בחוק, בצווי בית המשפט, ובחוותו הבסיסית לקיים את הכללים שהחברה קבעה להבטחת חייהם ושלומם של בני הציבור" ([רע"פ 3878/05](#) בגנו N' מדינת ישראל (26.5.2005), פסקה 8; וראו גם, [רע"פ 6115/06](#) לודוויה N' מדינת ישראל (22.2.2007) ; [רע"פ 665/11](#) אבו עمار N' מדינת ישראל (24.1.2011)).

העובדת כי זהה הרשותו השלישית של המבקש בעבירה שעונייה נהיגה בזמן פסילה, וכי הוא נהג בכל רכב שהוא אינו מוכשר לתפעלו, מעידה על התנהלות חסרת רסן, ועל חוסר אכפתיות לשלווה ובטוחנות של המשמשים בדרך, לרבות בטוחונו שלו עצמו. בנסיבות אלו, דין בקשתו להידחות גם לעיצום של דברים.

9. לאחר שלא מצאת כי קיימת הצדקה לדון בענינו של המבקש במסגרת הליך שיפוטי נוסף, הנני דוחה את הבקשת למתן רשות ערעור.

ניתנה היום, ה' בשבט התשע"ד (6.1.2014).